

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/56/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712216145
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7712216145.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Evy Feťkovej v spore žalobkyne T., s.r.o., so sídlom v F., T. XX, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej L. C., za ktorú koná Y. L. L. C., so sídlom v F., Ž. W. XX, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 5C 232/2012-27 z 23.9.2014 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a rozhodnutím Okresného súdu Michalovce v exekučnom konaní vedenom proti povinnej dlžníčke U. K., nar. XX.X.XXXX súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 15605/2010 tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až viac ako po 447 dňoch, teda po uplynutí zákonnej lehoty 15 dní (zamietol žiadosť o udelenie poverenia), a tým, že v rozpore so zásadou legality zakotvenou v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR realizoval úplný judiciálny proces spočívajúci v preskúmaní zákonnosti exekučného titulu, t.j. opätovnom posudzovaní jej práva na zaplatenie dlhu a časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Žalovaná na písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie jej nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 15 zák. č. 514/2003 Z.z. pozitívne nereagovala. Súd o trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 17Er 569/2010 bola tomuto súdu dňa 10.12.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej T., s.r.o. proti povinnej U. K., nar. XX.X.XXXX. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo 7.9.2010 sp. zn. SR 07711/10. Uznesením z 15.2.2011, právoplatným 16.8.2011, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

3. Súd právne vec posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože žalobkyňa nepreukázala splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., a to predbežné prerokovanie svojho nároku s príslušným orgánom, t.j. ministerstvom spravodlivosti. Nepredložila totiž žiadny dôkaz o tom, že takýto nárok si u žalovanej uplatnila a kedy. Konštatoval, že nevidí akceptovateľný dôvod, prečo by doručenie žiadosti o

predbežné prerokovanie nároku mal dokazovať súd alebo žalovaná. Ak si žalobkyňa neponechala kópiu návrhu, sama sa dostala do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania a nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka.

4. Poukazom na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku dôvodil, že aj keď žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 10.12.2010 a rozhodnuté o nej bolo 15.2.2011, lehota 15 dní na vydanie poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/ Exekučného poriadku, ktorým je rozhodcovský rozsudok (tak ako v prejednávanej spore). Konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala, čo ju viedlo k tvrdenému prietahu vyše 447 dní. Zdôraznil, že konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je konaním sporovým a je na žalobkyňu skutočnosti tvrdené v žalobe preukázať.

5. Ďalej uviedol, že pri uplatnení nároku na náhradu škody z tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ktorým je oneskorené vydanie poverenia, je potrebné splnenie niekoľkých kumulatívnych podmienok: 1. predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne, 2. vydanie nezákonného rozhodnutia, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody, 4. zrušenie alebo zmena nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom a 5. podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorého by sa mala nezákonnosť týkať. Ak chýba čo i len jedna podmienka, nie je možné nárok na náhradu škody priznať. Žalobkyňa nepreukázala, že nárok predbežne prerokovala so žalovaným. Ďalšou podmienkou pri uplatnení nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia je preukázanie zrušenia nezákonných rozhodnutí. Z exekučného spisu, ktorý bol pripojený ku konaniu nevyplýva, že by uznesenie, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, bolo zrušené. Žalobkyňa o tom súdu žiadne dôkazy nepredložila, v žalobe to ani netvrdila. Žalobkyňa proti čiastočne zamietajúcemu uzneseniu nepodala opravný prostriedok. Zdôraznil, že rozhodnutia, ktorých nezákonnosť žalobkyňa namieta, a ktoré sú základom nároku na náhradu škody, doposiaľ neboli príslušným orgánom štátu zrušené ani nebola príslušným orgánom konštatovaná ich nezákonnosť.

6. Na základe uvedeného súd konštatoval, že nárok žalobkyne na náhradu škody nebol uplatnený v súlade s podmienkami na uplatnenie tohto nároku podľa zák. č. 514/2003 Z. z., preto nie je daný samotný základ nároku žalobkyne. Súd sa z uvedeného dôvodu nezoberal ani správnosťou vyčíslenia náhrady škody či nemajetkovej ujmy, ktorú žalobkyňa požadovala.

7. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov, nakoľko žalobkyňa bola v konaní neúspešná, preto jej náhrada trov konania nepatrí a úspešná žalovaná náhradu trov konania nežiadala.

8. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa z dôvodov uvedených v ust. § podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako aj podľa § 205 ods. 2 písm c/, d/ a f/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v situácii, ak požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Trvala totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Poukazom na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a citujúc ust. § 15 O.s.p. namietala, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom a porušil jej právo na súdnu ochranu, keďže sa nemala možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, čím došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Pokiaľ ide o výšku škody, dala vyhotoviť znalecký posudok. Argumentovala, že ak žalovaná nereagovala na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ňou tvrdený skutkový stav. Nakoniec vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti rozhodovania o skutočnej škode, kedy súd sa zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a ignoroval tvrdenia žalobkyne o škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštové a telekomunikačné výdavky. Z rozsudku súdu nie je zrejماً úvaha, na základe ktorej dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla.

10. Žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná.

11. Žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a nie je možné mu vyhovieť.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.12.2016 o 12.55 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.12.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

14. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15. Žalobkyňa v odvolaní uvádza odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ , c/, d/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/ O.s.p.

16. Žalobkyňa konkrétne namieta, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

17. Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať došlo tiež vtedy, keď súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníka konania, hoci neboli preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

18. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostavil na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, mohol súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

19. Zo zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov bolo riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostavil a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

20. Predvolanie na pojednávanie sa muselo účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa malo pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

21. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že posudzovaná vec (vedená pod sp. zn. 5C 232/2012) bola uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 10.10.2012 č.k. 5C/131/2012-17 spojená na spoločné konanie spolu s ďalšími vecami uvedenými v citovanom uznesení s tým, že spoločné konanie bolo vedené pod sp. zn. 5C/131/2012. Z neho plynie, že písomné vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo žalobkyňi doručené 8.4.2013. Okresný súd Michalovce následne uznesením zo 17.12.2013 č.k. 5C/131/2012-277 vylúčil vec 5C 232/2012 na samostatné konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.1.2014.

22. V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 23.9.2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyňi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

23. Predvolanie na pojednávanie na deň 23.9.2014 bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručené 14.8.2014 a žalovanej 14.8.2014. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

24. Dňa 18.9.2014 žalobkyňa doručila súdu prvej inštancie žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu porušenia zásady neustrannosti súdu a sudcu. V žiadosti uviedla, že jej nebolo doručené rozhodnutie o (ne)vylúčení sudcov Okresného súdu Michalovce z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, trvala na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Zároveň navrhla doplniť dokazovanie na výšku vzniknutej škody znaleckým posudkom, na ktorého vypracovanie zadala objednávku.

25. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že Krajský súd v Košiciach uznesením 3NcC 58/2012-104 z 19.10.2012 v spojených veciach vedených pod č.k. 5C 131/2012 rozhodol, že sudca JUDr. Gabriel Štefanič nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania posudzovanej veci.

26. Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie dňa 23.9.2014 nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili a keďže súd prvého stupňa nepovažoval žalobkyňou tvrdený dôvod za dôležitý v zmysle ust. § 119 ods. 2 O.s.p., po konštatovaní, že žalovaná sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila a súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti, prejednal vec v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu, ako aj oboznámením celého obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 17Er 569/2010. Následne poskytol poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p., uznesením vyhlásil dokazovanie vo veci za skončené a napokon vyhlásil vo veci rozsudok.

27. Ak sa žalobkyňa ako riadne predvolaná účastníčka na pojednávanie súdu z vlastnej vôle nedostavila ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, sama sa zbavila procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ by sa žalobkyňa súdneho pojednávania zúčastnila, mala by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobkyne na súdnu ochranu preto porušené neboli.

28. Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom. Zároveň bolo vyvrátené tvrdenie žalobkyne v odvolaní, že ju súd nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a tým jej znemožnil realizáciu jej procesného práva navrhovať dôkazy, ako i jeho tvrdenie, že sa nemala možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej. Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené, neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie.

29. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. bol daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

30. V prejednávanej veci tento dovolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonný sudca JUDr. Gabriel Štefanič nebol vylúčený z pojednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach z 19.10.2012 sp. zn. 3NcC 58/2012-104. Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania tejto veci, nie je dôvodná námietka žalobkyne, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

31. Aj pokiaľ ide o žalobkyňou namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm.c/, d/ a f/ O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že ani tieto nie sú dané.

32. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný, ani nebola zistená iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

33. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 CSP potvrdil.

34. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou tvrdým nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom na tomto súde pod sp.zn. 17Er 569/2010 a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

35. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

36. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

37. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Michalovce sa v konaní vedenom pod sp. zn. 17Er 569/2010 nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu v zmysle ust. § 44 Exekučného poriadku a ani tým, že pred rozhodnutím o udelení poverenia preskúmaval súlad exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku so zákonom.

38. Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených - poznámka odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

39. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, t.j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní a nie je ani povinný v tom prípade vydať poverenie pre exekútora. Naopak, v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však

neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov.

40. V prejednávanej veci exekučným titulom je práve rozhodcovský rozsudok, z ktorého dôvodu súd nebol viazaný lehotou 15 dní. Súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom. Vo vyššie uvedenom konaní preto nemožno vidieť nesprávny úradný postup, ako to namietala žalobkyňa.

41. Je treba konštatovať, že aj za situácie, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ako aj za situácie, že súd zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, je povinný rozhodnúť v primeranej lehote. Vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona 514/2013 Z.z. od 1.1.2013, teda aj v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, však otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenia vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ani nepreukázala, že by jej sťažnosť na prieťahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prieťahov bola preukázaná.

42. Pokiaľ žalobkyňa nesprávny úradný postup súdu videla v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovského rozsudku, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex offo v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom), vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zákona 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. c/ (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. sp.zn. 5 Cdo 439/2012, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. sp. zn. I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011 atď.

43. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom na tomto súde pod sp.zn. 17Er 569/2010 je vecne správny.

44. Správny je aj záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia, ktorým je uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

45. V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

46. V prejednávanej veci zrušenie (pre nezákonnosť) alebo zmena právoplatného rozhodnutia okresného súdu, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku, je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

47. Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

48. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom nerozhodoval o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania, preto odvolacie námietky vzťahujúce sa k tomuto rozhodnutiu sú bez právneho významu.

49. Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

50. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní neúspešná, úspešnej žalovanej trovy konania nevznikli, preto odvolací súd stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

51. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).